

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/105/2020
Identifikačné číslo spisu: 1216209020
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Lenka Praženková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1216209020.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Lenky Praženkovej, členiek senátu JUDr. Gabriely Mederovej a JUDr. Aleny Prieceleovej v spore žalobcu 1/ CHARTER TRAVEL s. r. o., so sídlom v Bratislave, Banšelova 23, IČO: 36 291 251, 2/ FLASH HOLIDAY SK, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Krížna 21, IČO: 36 284 858, obaja zastúpení JUDr. Milan Ficek, advokát s r.o., so sídlom v Bratislave, Žilinská 14, proti žalovanému 1/ UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., so sídlom v Praha 4 - Michle, IČ: 649 48 242, Želetavská 1525/1, vo veci jej organizačnej zložky UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Šancová 1/A, IČO: 47 251 336, 2/ U9, a.s., so sídlom v Bratislave, Zelinárska 6 (predtým Dražobná spoločnosť, a.s.), IČO: 35 849 703, 3/ U. A. D., trvalým pobytom v I., X. XXXXX/XX, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o dovolaní žalobcu 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/109/2019-858 z 21. mája 2020 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 21. mája 2020, č. k. 1Cob/109/2019-858 a rozsudok Okresného súdu Bratislava II z 24. septembra 2018, č. k. 22Cb/211/2016-779, z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 22Cb/211/2016-779 z 24. septembra 2018 rozhodol tak, že žalobu zamietol a žalovaným 1/, 2/ a 3/ priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Prvoinštančný súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že dobrovoľná dražba, ktorej priebeh bol osvedčený notárskou zápisnicou N 1059/2016, Nz 18024/2016, NCRis 18568/ 2016 zo dňa 23.5.2016 vyhotovenou notárkou JUDr. Martou Pavlovičovou, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX bola úspešná, pričom predmet dražby bol vydražený za cenu 55.000 eur a vydražiteľom sa stal žalovaný 3/. Konajúci súd ďalej uviedol, že žalobcovia majú za to, že veriteľ pohľadávky (žalovaný 1/) postupoval nesprávne pri zabezpečení uspokojenia pohľadávky podľa zmluvy o kontokorentnom úvere č. 000112/SB/09/011 zo dňa 25.11.2009 a dodatku č. 1 zo dňa 2.12.2010, keď postupoval podľa bodu 6.1.2 zmluvy dobrovoľnou dražbou, čím porušil uvedenú zmluvu, keďže nepostupoval podľa bodu 8.2, t.j. v zmysle dohodnutého

rozhodcovského konania. Žalovaný 2/ podľa názoru žalobcov konal v rozpore s dobrými mravmi, keďže sa mal v úmysle predajom nehnuteľnosti obohatiť so spriaznenou osobou. Žalovaný 2/ zabezpečil znalecký posudok nehnuteľnosti, v ktorom bola táto nehnuteľnosť výrazne podhodnotená. Žalobcovia v žalobe ďalej uviedli, že oznámenie o opakovanej dražbe nedostali najneskôr 30 dní pred konaním opakovanej dražby, aby stihli podať na súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia.

2. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané porušenie zákona č. 527/2002 Z. z., o dobrovoľných dražbách (ďalej aj ako „ZoDD“) a ani žalobcami tvrdená skutočnosť, že by žalobcovia boli porušením tohto zákona dotknutí na svojich právach. Tvrdenie žalobcov, že všeobecná hodnota predmetnej nehnuteľnosti bola v znaleckom posudku podhodnotená, považoval za irelevantné vzhľadom k tomu, že znalecký posudok bol riadne vypracovaný spôsobilou osobou (znalcem zapísaným v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR) a tiež z dôvodu, že vlastníak predmetu dražby v zmysle § 12 ods. 5 ZoDD nevzniesol do desiatich pracovných dní od doručenia znaleckého posudku u dražobníka námietky proti ohodnoteniu predmetu dražby. Samotný priebeh dražby bol zároveň dôkazom o trhovej cene nehnuteľnosti v danom čase a mieste, nakoľko hoci bola cena nehnuteľnosti v znaleckom posudku určená v sume 82.700 eur, prvé dve kolá dražby pri vyvolávacej cene 94.000 eur a 65.800 eur boli neúspešné, keďže nikto zo záujemcov nebol ochotný zaplatiť vyvolávaciu cenu. Nehnuteľnosť sa podarilo vydražiť až v treťom kole dražby, kedy bolo najvyššie podanie urobené vo výške 55.000 eur (žalovaným 3/). Aj žalovaný 3/ výslovne uviedol, že vyvolávacía cena nehnuteľnosti bola vysoká, preto boli prvé dve kolá dražby neúspešné. Do dražby sa zapojilo 16 záujemcov, ktorí zložili zábezpeku a už vtedy bolo podľa jeho názoru jasné, že sa nehnuteľnosť nepredá za vyvolávaciu cenu. Cena dosiahnutá vydražením predstavuje trhovú (reálnu) cenu draženej nehnuteľnosti a je výsledkom dopytu a ponuky vzťahujúcich sa na draženú nehnuteľnosť v danom čase, mieste a za daných okolností. Žalovaný 2/ podľa názoru súdu postupoval s náležitou odbornou starostlivosťou, keď uverejnil informácie o pripravovanej dražbe v periodiku Dražobné listy, v týždenníku Trend a na svojej internetovej stránke, čím oslovil širokú verejnosť v snahe vzbudiť o dražbu maximálny záujem. Súd prvej inštancie za irelevantné považoval tiež tvrdenie žalobcov, že inzerovaním dražby došlo k porušeniu dobrých mravov. Inzerát na predaj predmetnej nehnuteľnosti na portáli www.bazos.sk bol totiž uverejnený tretou osobou odlišnou od žalovaných a bez vedomia dražobníka, pričom takéto konanie nepredstavuje žiadne porušenie ZoDD. Taktiež bolo žalovaným preukázané zaslanie oznámenia o opakovanej dražbe žalobcom včas v súlade s ustanovením § 22 ods. 4 ZoDD, nakoľko zásielky boli zaslané dňa 18.4.2016, ktoré však boli prevzaté až dňa 9.5.2016.

3. K tvrdeniu žalobcov, že výkonom záložného práva došlo k porušeniu zmluvy o kontokorentnom úvere č. 000112/SB/09/011 zo dňa 25.11.2009 (bod 8.2.) súd prvej inštancie uviedol, že namietaný bod zmluvy sa týka rozhodcovskej doložky a vôbec neupravuje výkon záložného práva. Postup pri výkone záložného práva sa riadi § 151a a nasl. Občianskeho zákonníka a zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 000112/SB/09/011 zo dňa 25.11.2009. V článku V bod 1 písm. c) zmluvy o zriadení záložného práva je uvedené, že ak dlžník nespĺni zabezpečovanú pohľadávku ani po predchádzajúcom písomnom upozornení záložného veriteľa, je záložný veriteľ oprávnený uspokojiť zabezpečenú pohľadávku (aj v prípade, že bude premlčaná) z výťažku získaného predajom zálohu na verejnej dražbe podľa ZoDD. Žalovaný 1/ preto postupoval v zmysle uvedeného článku záložnej zmluvy predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe zákonným postupom podľa ZoDD. Vzhľadom na uvedené prvoinštančný súd nemal za to, že by došlo k akémukoľvek porušeniu zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 25.11.2009. Ďalej bolo preukázané, že bola uzatvorená zmluva o vykonaní dražby pre všetky tri kolá dražby vrátane dodatkov medzi žalobcami a žalovaným 1/ a 2/, teda bola vyvrátená námietka o jej neexistencii. Súd prvej inštancie na ďalšie dôvody neplatnosti dražby, ktoré žalobcovia neuviedli v žalobe a uviedli ich až v podaní zo dňa 24.2.2017 neprihliadol, nakoľko boli tvrdené po uplynutí prekluzívnej lehoty podľa § 21 ods. 2 ZoDD. V zmysle uvedeného ustanovenia právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu. Príklep licitátora v dražbe sa uskutočnil dňa 23.5.2016, preto ďalšie tvrdenia žalobcov o neplatnosti dražby v podaní zo dňa 24.2.2017 a neskôr považoval súd prvej inštancie za právne irelevantné.

4. V dôsledku vyššie uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia nepreukázali žiadne porušenie ustanovení ZoDD, taktiež ani vznik ujmy na svojich právach, ktorá im mala v procese dražby

vzniknúť a ani príčinnú súvislosť medzi porušením zákona a ujmou, a preto žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol

5. Na odvolanie žalobcu 1/ a žalobcu 2/ Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 1Cob/109/2019-858 z 21. mája 2020 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava č. k. 22Cb/211/2016-779 zo dňa 24. septembra 2018 a žalovaným 1/,2/, a 3/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom 1/ a 2/ vo výške 100 %.

6. Ohľadne odvolacej námietky žalobcov spočívajúcej v tom, že súd musí posúdiť všetky dôvody neplatnosti dražby, ktoré žalobcovia uvedú do skončenia konania pred súdom prvej inštancie s tým, že v zákonnej prekluzívnej lehote je nutné uplatniť výlučne právo, teda je nutné podať žalobu o určenie neplatnosti dražby, odvolací súd vyjadril súhlas s prezentovaným záverom súdu prvej inštancie, nakoľko je v súlade s § 21 ods. 2 ZoDD, ako aj aplikačnou praxou. Na úspešné prejednanie dôvodov neplatnosti dobrovoľnej dražby nie je postačujúce uplatniť výlučne právo, teda podať žalobu, ako to tvrdia žalobcovia 1/ a 2/. V zmysle § 21 ods. 2 ZoDD, ako aj § 132 ods. 1 CSP je na žalobcovi, aby v žalobe označil ako podľa neho došlo k porušeniu zákona o dobrovoľných dražbách a ako bol dotknutý na svojich právach. Ak takéto skutočnosti žalobca neoznačí, znamená to, že ich nepovažuje za dôvod na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby za neplatnú. Dodatočné uvádzanie skutkových dôvodov neplatnosti dražby je v rozpore s účelom preklúzie (odkázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9Co/126/2013 zo dňa 15.10.2014 a rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26Co/345/2014 zo dňa 18.11.2015). Ďalej konštatoval, že žalovaný 2/ na dôvod neplatnosti vznesený žalobcami v podaní zo dňa 24.2.2017 reagoval a predložil súdu dôkaz o existencii zmlúv o vykonaní dražby pre všetky tri kolá dražby vrátane dodatkov.

7. K namietanej neprimeranosti dražby a jej rozporu s dobrými mravmi poukazom na výšku vymáhanej pohľadávky odvolací súd poznamenal, že v oznámení o začatí výkonu záložného práva zo dňa 19.4.2012 predstavoval úver sumu 45.023,56 eura, z toho istina predstavovala sumu 41.274,49 eura a úrok z omeškania sumu 3.749,07 eura. Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z., dražiť nemožno nehnuteľné veci, ak hodnota pohľadávky bez jej príslušenstva zabezpečenej záložným právom ku dňu oznámenia o začatí výkonu záložného práva neprevyšuje 2.000 eur. Vzhľadom na to nebolo možné súhlasiť, že dražba je v rozpore s dobrými mravmi, prípadne že je neprimeraná.

8. Odvolací súd nesúhlasil s námietkou žalobcov ohľadne namietaného výkonu záložného práva spočívajúcej v tom, že záložný veriteľ mal svoju pohľadávku uplatniť najskôr v rámci rozhodcovského konania, prípadne súdneho konania a až následne mal pristúpiť k výkonu záložného práva, nakoľko takúto povinnosť neobsahuje žiadne zákonné ustanovenie. Odvolací súd neprisvedčil ani námietke žalobcov, že najnižšie podanie v napadnutej dražbe malo byť na úrovni 80 % z hodnoty zistenej na základe znaleckého posudku č. 29/2016 znalca Ing. Ivana Šimeka, t.j. 66.160 eura a nie 41.350 eura. Mal za to, že v danom prípade sa nejednalo o prvé kolo dražby, ale o opakovanú dražbu. Neobstála ani námietka žalobcov 1/ a 2/ o nesprávne určenej všeobecnej hodnote nehnuteľnosti znaleckým posudkom vypracovaným znalcom Ing. Ivanom Šimekom. V zmysle zákona o dobrovoľných dražbách je pre účely výkonu dražby potrebné predmet dražby ohodnotiť znalcom z príslušného odboru, ktorý určí cenu predmetu dražby stanoveným postupom a z jeho posudku navrhovateľ dražby a dražobník pri verejnej dražbe vychádzajú. Prípadné nesprávne závery súdneho znalca však nepredstavujú porušenie ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, a preto nemôžu mať za následok neplatnosť dražby (totožne uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 233/2010 zo dňa 3.10.2013).

9. Na základe uvedeného považoval odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie, preskúmajúc ho v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, za vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

10. Proti tomuto rozsudku podal žalobca 1/ a 2/ (ďalej aj ako „dovolatelia“) dovolanie, ktorého prípustnosť odôvodňovali ustanovením § 420 písm. f/ a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

11. Pokiaľ ide o dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolatelia tvrdia, že v konaní došlo k nesprávnemu procesnému postupu tým, že odvolací súd opomenul veľkú časť ich právnej a skutkovej argumentácie, s ktorou sa vysporiadal en bloc tým spôsobom, že na ňu neprihliadol stotožňujúc sa s argumentáciou žalovaných. Podľa nich z napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva, že by spomenuté zmluvy ani ich dodatky podrobil v kontexte argumentácie bližšiemu prieskumu. Majú za to, že odvolací súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie ohľadne tvrdených a preukazovaných dôvodov neplatnosti, ktoré boli vznesené po lehote troch mesiacov od vykonania dražby odvolávajúc sa na hmotnoprávnu prekluzívnu lehotu na uplatnenie práva na súde a taktiež sa nevyporiadal so závermi rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 272/2007 zo dňa 22. mája 2008 aplikovateľnými aj na tento prípad podľa názoru dovolateľov.

12. Pokiaľ ide o prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP uviedli, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená, a to otázky nasledovného znenia „má hmotnoprávna prekluzívna lehota určená osobitným zákonom (v tomto prípade ustanovením § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách) na uplatnenie práva na podanie žaloby na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP) také procesné účinky v súdnom konaní, že po jej uplynutí nemožno rozširovať skutkové a právne dôvody žaloby o také, ktoré neboli uplatnené počas plynutia tejto lehoty ??

13. Podľa nich od posúdenia ním uvedenej právnej otázky v danom konaní záviselo (ne) posúdenie časti argumentácie týkajúcej sa dôvodov neplatnosti dobrovoľnej dražby. Podľa žalobcov ide o to, či hmotnoprávna lehota určujúca povinnosť podať žalobu v určitej lehote znamená súčasne aj procesnú koncentráciu konania v tom zmysle, že na neskôr uplatnené argumenty (skutkové ani právne) sa nebude prihliadať, pretože neboli uplatnené v prekluzívnej hmotnoprávnej lehote určenej na podanie žaloby. Vyjadrili nesúhlas s argumentáciou uvedenou v rozhodnutí Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/345/2014 spočívajúcej v tom, že dodatočné uvádzanie skutkových dôvodov neplatnosti dražby je v rozpore s účelom preklúzie, ktorú v tomto prípade možno označiť za sankciu za včasné neuplatnenie práva. Podľa dovolateľov z ustanovenia § 23 zákona o dobrovoľných dražbách je zrejmé, že lehota ohraničuje len časové obdobie uplatnenie práva - samotného práva na podanie žaloby a nie konkrétne dôvody podanej žaloby. Ohľadom povinnosti uplatnenia nevyhnutne všetkých dôvodov neplatnosti dražby zákon nehovorí nič. Súdny teda v danom prípade nepochybne vychádzali z extenzívneho výkladu v neprospech žalobcov poukazujúc na to, že v doterajšej aplikačnej praxi vyššie súdne authority pristupovali k aplikačným problémom ohľadom zákona o dobrovoľných dražbách úplne opačne prihliadajúc na to, že žalobca je ten, ktorému sa dobrovoľnou dražbou zasahuje do vlastníckeho práva. Dovolatelia v rámci svojej argumentácie poukázali aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 272/2007 zo dňa 22. mája 2008 s tým, že majú za to, že z explicitného znenia ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách nevyplýva, že právo na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby musí byť v trojmesačnej lehote nevyhnutne uplatnené aj v spojení so všetkými namietanými vadami, resp. dôvodmi neplatnosti dražby. Súd v konaní rozhoduje o tom, či je dražba platná alebo nie, nie či je neplatná z konkrétneho dôvodu.

14. Na základe vyššie uvedeného dovolateľa navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

15. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že podľa neho žalobcovia skôr namietajú nesprávne právne posúdenie než nimi namietanú vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ CSP. Skutočnosť, že žalobcovia majú na aplikáciu prekluzívnej lehoty zakotvenej v ustanovení § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách iný právny názor ako súd prvej inštancie a odvolací súd neznamená, že dané zakladá existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP. Podľa neho sa odvolací súd s dôvodmi neplatnosti dražby vznesenými žalobcami po uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty vysporiadal dostatočným spôsobom. Ohľadom namietaného dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b/ žalovaný 2/ uviedol, že nie je ústavné konformný a udržateľný taký výklad § 21 ods. 2 druhá veta zákona o dobrovoľných dražbách, ktorý by umožňoval hoc aj podanie žaloby o určenie neplatnosti

dražby bez uvedenia akýchkoľvek dôvodov jej neplatnosti v rámci trojmesačnej prekluzívnej lehoty a následne by žalobca kedykoľvek počas konania mohol vznášať akékoľvek nové dôvody neplatnosti. Opačným postupom by došlo k nastoleniu právnej neistoty na strane vydražiteľa. Žalovaný 2/ v rámci svojho vyjadrenia poukázal na rozhodnutia všeobecných súdov zaoberajúcich sa uvedenou právnou otázkou (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/126/2013, Okresného súdu Košice I, sp. zn. 41C/286/2014, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/170/2016).

16. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcov uviedol, že sa nestotožňuje s ich argumentáciou a považuje napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu za vydané plne v súlade správnymi predpismi a dostatočne odôvodnené. Podľa neho súd prvej inštancie ako aj odvolací súd sa riadne vysporiadali s argumentáciou žalobcov, správne aplikovali na daný skutkový stav príslušné právne predpisy a konštatoval, že v rozhodovaní súdov absentuje akékoľvek konanie, ktoré by malo znemožniť žalobcom uskutočňovať ich procesné práva v takej miere, že by malo dôjsť k porušeniu ich práva na spravodlivý proces. Žalovaný zdieľa rovnaký právny názor ako súd prvej inštancie a odvolací súd, že doplniť dôvody neplatnosti dražby je možné len v rámci prekluzívnej lehoty na podanie žaloby. Opačný prístup k tomuto zákonnému ustanoveniu by znamenal obchádzanie zákonnej prekluzívnej trojmesačnej lehoty, t.j. ak by sa rešpektovalo uplatňovanie dôvodov pre určenie neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obdo/10/2012, ktorý vyjadril svoj právny názor, že „žalobu o vyslovenie neplatnosti uznesenia nemožno úspešne doplniť o ďalšie dôvody neplatnosti po uplynutí troch mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia (4Obo/21/2000). V tejto lehote musí byť uvedený dôvod, pre ktorý považuje navrhovateľ uznesenie za neplatné. Súd skúma iba skutočnosti uvedené v žalobe, prípadne aj po začatí konania, pokiaľ boli uplatnené ešte v rámci uvedenej trojmesačnej lehoty. Na dôvody neplatnosti uplatnené po jej uplynutí súd už nemôže prihliadať, preto sa nimi ani nemusí vecne zaoberať“. Podľa žalovaného 1/ by sa na vyššie uvedené rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky mohlo prihliadnuť analogicky. Navrhol aby dovolací súd dovolanie podané žalobcami zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ust. § 429 ods. 1 CSP, skúmal či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP veta pred bodkočiarkou), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že dovolanie žalobcov je prípustné a aj dôvodné, a preto rozsudok odvolacieho súdu i rozsudok prvoinštančného súdu v rozsahu dovolania zrušil (§ 449 ods. 1, 2 CSP) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

18. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

19. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

20. Podľa § 421 ods.1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

21. Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

22. Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

23. Podľa § 440 CSP dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytykána v dovolaní.

24. Dovolatelia v dovolaní ako dôvod, z ktorého vyvodzujú jeho prípustnosť, uvádzajú ustanovenie § 420 písm. f/ CSP, keď v dovolaní poukazujú na vady odôvodnenia dovolaním napadnutého rozsudku a má tento rozsudok za nepreskúmateľný. Túto vadu dovolatelia videli v tom, že odvolací súd opomenul veľkú časť ich právnej a skutkovej argumentácie súvisiacej s uplatnením ďalších dôvodov neplatnosti dražby vznesených po lehote troch mesiacov poukazujúc na to, že oba sudy nižšej inštancie sa nevysporiadali s otázkou platnosti zmluvy o vykonaní dražby apelujúc na to, že opakovanú dražbu možno uskutočniť výhradne na základe zmluvy o vykonaní opakovanej dražby uzavretej medzi navrhovateľom dražby a dražobníkom. Dovolatelia taktiež namietajú nevysporiadanie sa so závermi rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 272/2007 zo dňa 22. mája 2008 aplikovateľnými aj na tento prípad majú za to, že v zmysle daného rozhodnutia dodatočné rozšírenie dôvodov neplatnosti dobrovoľnej dražby je možné aj po uplynutí hmotnoprávnej prekluzívnej lehoty uvedenej v § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z., o dobrovoľných dražbách (ďalej len „Zákon o dobrovoľných dražbách“), nakoľko sa podľa žalobcov prekluzívna lehota vzťahuje len na včasné uplatnenie práva, nie na obmedzenie rozširovania skutkových a právnych dôvodov žaloby.

25. S poukazom na ustanovenie § 420 písm. f/ CSP, dovolací súd konštatuje, že hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú: a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

26. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

27. Po preskúmaní dovolania dospel dovolací súd k záveru, že hoci dovolatelia formálne namietajú porušenie práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f/ CSP spočívajúceho v nedostatočnom vyporiadaní sa s tvrdenými dôvodmi neplatnosti vznesenými po lehote troch mesiacov od vykonania dražby odvolávajú sa na hmotnoprávnu prekluzívnu lehotu na uplatnenie práva na súde a tiež neprihliadnutie na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 272/2007 zo dňa 22. mája 2008, v skutočnosti namietajú nesprávne právne posúdenie. Uvedené vyplýva z obsahu ich dovolania, v rámci ktorého namietajú nesprávny výklad ustanovenie § 21 ods. 1 Zákona o dobrovoľných dražbách v dôsledku ktorého oba sudy nižšej inštancie neprihliadli na ďalšie dôvody neplatnosti dražby, ktoré žalobcovia neuviedli v žalobe a uviedli ich až v podaní zo dňa 24.02.2017 a neskôr, teda po uplynutí prekluzívnej lehoty v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia. Predmetný záver dovolacieho súdu potvrdzuje aj samotné konštatovanie žalobcov, ktorí v rámci podaného dovolania v bode III. označeného

ako „ Vady konania podľa § 420 písm. f/ CSP ? sami uvádzajú, že nimi uplatnený dovolací dôvod predstavujúci vadu zmätočnosti, úzko súvisí s nesprávnym právnym posúdením v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, ktorý uplatnili v rámci tohto podaného dovolania tiež.

28. V dôsledku vyššie uvedeného dovolací súd daný dovolací dôvod uplatnený žalobcami posúdil podľa obsahu v zmysle § 124 ods. 1 CSP v súlade s ustanovením § 421 CSP, ktorý sa prelína s druhým dovolateľmi uplatneným predpokladom prípustnosti dovolania, a to podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Dovolací súd v danej súvislosti zároveň zdôrazňuje, že v danom prípade od správneho právneho posúdenia právnej otázky, či je možné dopĺňať dôvody neplatnosti dražby aj po uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty podľa ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, pokiaľ samotná žaloba bola podaná v rámci prekluzívnej lehoty, následne závisí aj postup súdov nižšej inštancie spočívajúceho v prihliadnutí a vysporiadaní sa s dôvodmi, skutočnosťami a dôkazmi, o ktoré bola podaná žaloba rozšírená a to za predpokladu, že sa súde nižšej inštancie dopustili nesprávnej interpretácie § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, pokiaľ išlo o zmeny žaloby po uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty. Inak povedané od vyriešenia nastolenej právnej otázky dovolateľmi sa odvíja postup súdov nižšej inštancie vo veci prípadného doplnenia a vykonania dokazovania a vysporiadania sa so skutkovými tvrdeniami a dôvodmi neplatnosti dražby, o ktoré bola podaná žaloba rozšírená.

29. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd uvádza, že nesprávne právne posúdenie je dôvodom pre podanie dovolania podľa § 421 CSP a nie podľa § 420 písm. f / CSP, z čoho zároveň vyplýva i vzhľadom na obsah dovolacích námietok, že prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP nebola dovolacím súdom zistená.

30. Žalobcovia prípustnosť podaného dovolania vyvodzujú aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, t. j. namietajú nesprávne právne posúdenie. Podľa nich rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, a to otázky: „ má hmotnoprávna prekluzívna lehota určená osobitným zákonom (v tomto prípade ustanovením § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách) na uplatnenie práva na podanie žaloby na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP) také procesné účinky v súdnom konaní, že po jej uplynutí nemožno rozširovať skutkové a právne dôvody žaloby o také, ktoré neboli uplatnené počas plynutia tejto lehoty ??

31. Uplatnenie vyššie uvedeného dôvodili poukazom na ustanovenie § 21 zákona o dobrovoľných dražbách, z ktorého je podľa nich zrejmé, že lehota ohraničuje len časové obdobie uplatnenie práva - samotného práva na podanie žaloby a nie konkrétne dôvody podanej žaloby. Ohľadom povinnosti uplatnenia nevyhnutne všetkých dôvodov neplatnosti dražby zákon nehovorí nič. Súde teda v danom prípade nepochybne vychádzali z extenzívneho výkladu v neprospech žalobcov poukazujúc na to, že v doterajšej aplikačnej praxi vyššie súdne authority pristupovali k aplikačným problémom ohľadom zákona o dobrovoľných dražbách úplne opačne prihliadajúc na to, že žalobca je ten, ktorému sa dobrovoľnou dražbou zasahuje do vlastníckeho práva. Dovolatelia v rámci svojej argumentácie poukázali aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 272/2007 zo dňa 22. mája 2008 s tým, že majú za to, že z explicitného znenia ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách nevyplýva, že právo na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby musí byť v trojmesačnej lehote nevyhnutne uplatnené aj v spojení so všetkými namietanými vadami, resp. dôvodmi neplatnosti dražby. Súd v konaní rozhoduje o tom, či je dražba platná alebo nie, nie či je neplatná z konkrétneho dôvodu. Od správneho právneho posúdenia, resp. výkladu ustanovenia § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách sa odvíjal aj nasledovný procesný postup súdu ohľadne vecného prejednaní veci, a to ohľadne vykonania dokazovania, jeho posúdenia za účelom úplného zistenia skutkového stavu veci. Dovolatelia v tomto kontexte uviedli, že oba súde nižšej inštancie opomenuli veľkú časť ich právnej a skutkovej argumentácie, s ktorou sa vysporiadali en bloc tým spôsobom, že na ňu neprihliadol stotožňujúc sa s argumentáciou žalovaných. Podľa nich z napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva, že by spomenuté zmluvy ani ich dodatky podrobil v kontexte argumentácie bližšiemu prieskumu.

32. Dovolací súd prv než sa začne konkrétne zaoberať uplatneným dovolacím dôvodom vo všeobecnosti uvádza, že o tom, či je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP, rozhoduje dovolací súd výlučne na základe dôvodov uvedených dovolateľom (porovnaj § 432 CSP). Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie.

33. Dovolací súd však nie je vymedzením prípustnosti viazaný a skúma ju sám, nakoľko nemôže byť viazaný tým, o ktorý prípad právnej otázky podľa § 421 ods. 1 CSP oprel dovolateľ prípustnosť dovolania (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 51/2020).

34. Podľa § 428 CSP, dovolateľ musí v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

35. Podľa § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (ods. 2).

36. Dovolatelia v dovolaní uplatnili dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, t. j. nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola vyriešená.

37. Súčasná judikatúra najvyššieho súdu sa ustálila na tom, že ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, neoznačí právnu otázku, ktorá ešte rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola vyriešená, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu.

38. Podľa dovolateľov rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, a to otázky nasledovného znenia „má hmotnoprávna prekluzívna lehota určená osobitným zákonom (v tomto prípade ustanovením § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách) na uplatnenie práva na podanie žaloby na určenie právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ CSP) také procesné účinky v súdnom konaní, že po jej uplynutí nemožno rozširovať skutkové a právne dôvody žaloby o také, ktoré neboli uplatnené počas plynutia tejto lehoty ??“. Uviedol, že sudy nižšej inštancie nezohľadnili závery vyslovené najvyšším súdom v rozsudku zo dňa 22. mája 2008, sp. zn. 3Cdo 272/2007, ktorý odmietol obmedzenie rozširovania okruhu účastníkov konania na čas do uplynutia prekluzívnej lehoty.

39. V danom prípade dovolací súd konštatuje, že dovolateľ síce zrozumiteľne označil právnu otázku, avšak dovolací súd vykonaným šetrením zistil, že ním označená právna otázka spočívajúca v tom, že či je možné rozširovať skutkové a právne dôvody žaloby o také, ktoré neboli uplatnené počas prekluzívnej lehoty uvedenej v § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, bola na dovolacom súde medziasom vyriešená, a to rozhodnutím najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo 220/2018 zo dňa 31. mája 2021, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov v SR pod č. 7/2021.

40. V tejto súvislosti s posúdením prípustnosti dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP poukazuje dovolací súd na nález Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 51/2020 z 9. júna 2020, v ktorom

ústavný súd „, poukazuje na potrebu citlivého prístupu pri posudzovaní, či je dovolací dôvod daný v tom zmysle, že dovolací súd nie je vymedzením prípustnosti viazaný a skúma ju sám?. Taktiež sa v ňom uvádza, že „najvyšší súd nemôže byť viazaný tým, o ktorý prípad právnej otázky podľa § 421 ods. 1 CSP oprel prípustnosť dovolania dovolateľ, pričom situácia dovolateľa sa totiž môže v priebehu dovolacieho konania meniť. Napríklad, ak dovolateľ tvrdí, že právna otázka ešte nebola na dovolacom súde riešená a medzičasom k jej vyriešeniu došlo?. V tomto dovolacom konaní nastala rovnaká situácia, nakoľko dovolaciemu súdu je známe rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo 220/2018 zo dňa 31. mája 2021, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov v SR pod č. 7/2021, ktorý vyslovil nasledovný právny záver: „lehota ustanovená v § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z., o dobrovoľných dražbách slúži k uplatneniu práva na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Pokiaľ to nie je v rozpore s koncentráciou konania, môže žalobca po včas podanej žalobe nielen rozširovať okruh žalovaných, ale tiež uvádzať ďalšie skutkové okolnosti spôsobilé založiť aj iný, ako v žalobe uplatnený dôvod neplatnosti dražby?. V dôsledku uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že je daná prípustnosť dovolania podaného dovolateľmi podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a nie podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

41. Prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je daná len vtedy, ak sa odvolací súd pri vyriešení právnej otázky skutočne odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

42. Ako bolo vyššie uvedené, dovolacím súdom bolo zistené, že otázka nastolená dovolateľmi bola už medzi časom riešená, a to rozhodnutím sp. zn. 5Cdo 220/2018 zo dňa 31. mája 2021, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov v SR pod č. 7/2021. Z obsahu odôvodnenia uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu vyplýva právny záver, že výkladom § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách možno dospieť k záveru, že zákon stanovuje lehotu iba na podanie žaloby- uplatnenie nároku. Z právnej úpravy možno vyvodiť, že neplatnosť možno konštatovať iba z dôvodov uvedených v Zákone o dobrovoľných dražbách, pričom žiadnu lehotu však tento právny predpis na uplatnenie jednotlivých dôvodov dražby, do uplynutia ktorej je možné na nich prihliadnuť, neustanovuje. Teda ustanovenie § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách samo o sebe neobsahuje žiadne obmedzenie alebo podmienky, za akých by sa súd nemohol zaoberať doplneniami žaloby. Z uvedeného ustanovenia nevyplýva obmedzenie rozširovania skutkových okolností (z ktorých by mohol vzniknúť aj iný, ako v žalobe tvrdý, dôvod neplatnosti dražby) len na čas do uplynutia zákonnej 3-mesačnej prekluzívnej lehoty na podanie žaloby. Pokiaľ zákon výslovne žalobcovi neobmedzuje rozširovanie skutkových tvrdení a dôvodov neplatnosti dražby, je treba predpokladať, že mu to v rámci konania nezakazuje a súd na takéto zmeny žaloby musí prihliadať, pokiaľ to nie je v rozpore so zásadou koncentrácie konania vyplývajúcej z procesného predpisu. Takáto koncentračná zásada (a to nie len v prípade žaloby o vyslovenie neplatnosti dražby) žalobcom na rozdiel od § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách časovo obmedzuje v rámci priebehu súdneho konania možnosť rozširovať skutkové tvrdenia, ktorými odôvodňujú neplatnosť dražby, prípadne namietajú aj iný dôvod neplatnosti dražby, ako ten, čo bol v žalobe pôvodne uplatnený.

43. V súvislosti s uvedeným právnym názorom dovolací súd však zdôrazňuje, že ustanovenia CSP v zmysle § 470 ods. 2 CSP o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, nemožno uplatňovať na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP (t.j. pred 1.7.2016), ak by boli v neprospech strany. Predmetné konanie začalo podaním žaloby dňa 30.5.2016, preto pri aplikácii koncentračnej zásady je potrebné prihliadať na znenie § 470 ods. 2 CSP.

44. Podľa § 153 ods. 1,2 a 3 CSP (sudcovská koncentrácia konania) strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

45. Podľa § 154 CSP (zákonná koncentrácia konania) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

46. Povinnosťou súdov nižšej inštancie bude v súlade s ustálenou súdnou praxou, teda s právnym názorom Najvyššieho súdu SR vyjadreným v sp. zn. 5Cdo 220/2018 zo dňa 31. mája 2021, ako aj v tomto rozhodnutí, opätovne vec posúdiť a meritórne sa zaoberať aj podaním žalobcov zo dňa 24.2.2017 (prípadne ďalšími podaniami), pričom zohľadnia výklad ust. § 21 ods. 2 zákona o dobrovoľných dražbách, podľa ktorého má žalobca možnosť dopĺňať, aj po podaní žaloby o neplatnosť dražby na súd, skutkové tvrdenia zakladajúce aj iný ako v žalobe uplatnený dôvod neplatnosti dražby (samozrejme to všetko v súlade so zásadou koncentrácie konania upravenej v CSP, a to v rozsahu prípustnosti jej použitia pre toto súdne konanie začaté pre účinnosťou CSP). Predmetné ustanovenie zákona o dobrovoľných dražbách totiž, popri koncentrácii zakotvenej v § 153 a § 154 CSP, nezakladá osobitnú formu koncentrácie (koncentrácie všetkých skutkových tvrdení a dôvodov neplatnosti len v žalobe). Z ustanovenia § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách vyplýva len to, že žaloba na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby je z hľadiska možnosti jej podania a následného reálneho preskúmania časovo limitovaná trojmesačnou prekluzívnou dobou, pričom to ale neznamená, že v tej istej lehote je nevyhnutné uplatniť všetky možné dôvody neplatnosti dobrovoľnej dražby. Ak by toto bol zámer zákonodarcu, bolo by to uvedené v príslušnom právnom ustanovení zákona. Pokiaľ bolo konanie o neplatnosť dražby začaté v prekluzívnej lehote možno, okrem možnosti rozširovať okruh strán sporu (sp. zn. 3Cdo/272/2007), poukazovať aj na ďalšie skutkové okolnosti spôsobilé založiť iný, ako v žalobe uplatnený dôvod neplatnosti dražby. Súdu potom nič nebráni v rozhodnutí konštatovať iný dôvod neplatnosti ako ten, ktorý bol skutkovo vymedzený v žalobe do uplynutia prekluzívnej lehoty, pokiaľ sa v priebehu konania preukáže jeho existencia (R 7/2021). Čiže v zmysle uvedeného bude potrebné, aby súdy nižšej inštancie v rámci opätovného prejednávania a rozhodovania veci meritórne prejednali a posúdili, podanie žalobcov (zo dňa 24. 2. 2017), ktorými rozšírili skutkové okolnosti a dôvody neplatnosti dražby po podaní žaloby.

47. Dovolací súd poukazuje aj na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/272/2007 zo dňa 22.mája 2008, na ktorý poukázali dovolatelia v rámci svojho dovolania, z ktorého vyplýva právny názor spočívajúceho v odmietnutí obmedzenia rozširovania okruhu účastníkov konania na čas do uplynutia prekluzívnej lehoty. Súdy nižšej inštancie sa daným právnym názorom ani len z pohľadu analógie vôbec nezaoberali v tom zmysle, že keď na odmietnutie rozširovania okruhu účastníkov konania na čas do uplynutia prekluzívnej lehoty nie je zákonný dôvod, tak potom s uplatnením analógie mohli dospieť k záveru, že uvedené obmedzenie by sa nevzťahovalo ani na rozširovanie skutkových okolností žaloby a dôvodov neplatnosti dražby.

48. Pozornosti dovolacieho súdu neušlo ani to, že odvolací súd (hoci neprihliadal na námietky žalobcov v podaní zo dňa 24.2.2017 z dôvodov totožných ako súd prvej inštancie) v bode 33. odôvodnenia svojho rozhodnutia odkazuje na dôkaz (dôkaz o existencii zmlúv o vykonaní dražby pre všetky tri kolá dražby vrátane dodatkov), a navyše z priebehu konania pred odvolacím súdom nevyplýva, že by daný dôkaz aj vykonal, hoci ním argumentuje a hoci tento dôkaz nebol vykonaný súdom prvej inštancie.

49. Z uvedených dôvodov dovolací súd konštatuje, že odvolací súd v spojení so súdom prvej inštancie dospeli k nesprávnemu právnemu názoru, že nie je možné prihliadnuť na rozšírené skutkové okolnosti žaloby či dôvody neplatnosti dražby po uplynutí 3 - mesačnej prekluzívnej lehoty. V posudzovanom prípade sa odvolací súd spolu so súdom prvej inštancie pri riešení predmetnej otázky, čo je t.č. už odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyjadrenej vo vyššie uvedenom rozhodnutí najvyššieho súdu (sp. zn. 5Cdo 220/2018 zo dňa 31. mája 2021, publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov v SR pod č. 7/2021). Tento odklon založil prípustnosť dovolania žalobcov podľa § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a viedol k nesprávnym právnym záverom, na ktorých odvolací súd a súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

50. Vzhľadom na to, že dovolatelia dôvodne namietali nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom, najvyšší súd žalobcami napadnutý rozsudok dovolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP).

51. Keďže dôvody, pre ktoré bol zrušený rozsudok odvolacieho súdu, sa vzťahujú aj na rozsudok súdu prvej inštancie a v prípade zrušenia výlučne rozsudku odvolacieho súdu by vzhľadom na nesprávnosť (a predovšetkým predčasnosť) právnych záverov súdu prvej inštancie bol odvolací súd povinný rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť, dovolací súd aj s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania (čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku) konštatuje, že nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu. Preto dovolací súd zrušil aj rozsudok súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP) a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 450 CSP).

52. V ďalšom konaní sú súdy nižšej inštancie (súd prvej inštancie a odvolací súd) viazané právnym názorom dovolacieho súdu vysloveným v tomto uznesení (§ 455 CSP).

53. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova aj o trovách pôvodného konania (prvoinstančného aj odvolacieho konania), ako aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

54. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.